

W NUMERZE:

STR.

Sławni Ludzie	
Naszej Gminy	- 1
Dzieje Grodkowic	- 1
Historia Budowy Wodociągu	
w Stanisławicach	- 2
Szanowni Państwo	- 2
Biznes Klub	- 3
Sprawozdanie Komitetu	- 3
Komu pomaga Opieka	
Spoleczna	- 4
Informacje o sesjach...	- 4

NR 6/1992

SAMODZIELNOŚĆ

MIESIĘCZNIK INFORMACYJNO-OGŁOSZENIOWY
GMINY KŁAJ

BRZEZIE
DĄBROWA
GRODKOWICE
GRUSZKI
KŁAJ
ŁĘŻKOWICE
ŁYSOKANIE
STANISŁAWICE
SZARÓW
TARGOWISKO

Nowy Cykl Sławni Ludzie Naszej Gminy

wziąłem pióro do ręki, aby tak z życia, jak i ngromadzonego przez lata materiału, skreślić obraz Nadrabian, o ile można zupełnie. O ile temu zadaniu sprostałem – sąd nie do mnie należy; w pracy podjętej przewodniczyła mi myśl Jana Kochanowskiego: ...a jako kto może, niech ku pożytkowi dobra wspólnego pomoże.

Zebranie szerszych danych biograficznych autora „Ludu Nadrabskiego” nie było zadaniem łatwym, ponieważ ani literatura etnograficzna, ani ogólniejsze pozycje typu encyklopedycznego nie stwarzają ku temu podstaw. Większość zawartych niżej informacji zawdzięczamy córce Świątka, Bogumile ze Świątków Świątkowej. Ona to bowiem przekazała do Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego we Wrocławiu, na ręce profesora Józefa Gajka, rękopiśmienne wspomnienia o swym ojcu, spisane w roku 1950 i poraz wtóry w roku 1960. Wspomnienia te tak rozpoczyna „Jan Świątek urodził się w 1859 roku we wsi Targowisko, pow. Bochnia, woj. krakowskie, jako syn zamożnej rodziny chłopskiej. W owym czasie istniały po większych wsiach szkoły prywatne przeważnie zimowe, w których uczyli wędrowni nauczyciele opłacani i żywieni przez poszczególnych gospodarzy, mających dzieci, dla których chcieli bodaj tyle dać nauki, żeby czytać i pisać umiały. W takiej to szkółce mój ojciec jako dziecko zdolne i pragnące wiedzy nauczył się tyle, że zdał egzamin do niższego 4- klasowego gimnazjum w Bochni. Po ukończeniu tegoż z postępowaniem bardzo dobrym przeniósł się do Krakowa i tam w Gimnazjum św. Anny /późniejsze Gimnazjum im. Nowodworowskiego/ zdał maturę. Nie mając środków materialnych na dalsze studia, mimo wielkich zdolności humanistycznych /.../, przyjął posadę urzędnika

kolejowego.”

Z dalszej relacji wynika, że pierwszą pracę Świątek podjął w Tuchowie, następnie w Ptaszkowej koło Nowego Sącza, wreszcie w Podgórzu – Płaszowie, skąd po niedługim czasie został przeniesiony do Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, w charakterze inspektora. Tutaj pracował już nieprzerwanie, aż do przejścia na emeryturę w 1923. r.

Tak więc skromna pensja w ostatnich latach życia emerytura urzędnika kolejowego, określały ramy materialnej egzystencji Jana Świątka, niejednokrotnie stając w poprzek jego prawdziwym zamiłowaniami i aspiracjom życiowym. A zamiłowania te niezmiennie kierowały się ku kulturze ludowej i ludoznawstwu. Jak dalek wspomina jego córka: /.../ „już od młodości pociągala go praca zbieracza wśród ludu wiejskiego, zwyczajów i obyczajów pieśni itd. Naprzód zaczął od wsi rodzinnej i tak powstała obszerna monografia pt. „Lud Nadrabski”...

Świątek sam siebie uważał za etnografa. Jakkolwiek nie miał za sobą studiów uniwersyteckich, szerokie zainteresowanie etnograficzne i ambitne zamierzenia poznawcze, realizowane z wrodzoną skrupulatnością utwierdzały go w tym przeświadczeniu. Jego dążenia i niewątpliwie osiągnięcia w tej dziedzinie – jakkolwiek siłą faktu nacechowane amatorskim podejściem do zagadnień kultury ludowej – zostały docenione przez ówczesne środowisko naukowe Krakowa i w dniu 15 stycznia 1892 roku – na 54 posiedzeniu Komisji Antropologicznej Akademii Umiejętności – Jan Świątek został wybra-

cd. na str. 4

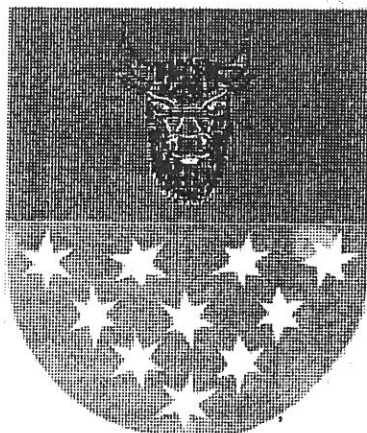
CZY ZNASZ SWOJĄ WIEŚ ?

GRODKOWICE *cd.*

Grodkowice (z Łysokaniami), wieś w pow. bocheńskim nad Rabą, należy do parafii rzym. kat. w Brzeziu i liczy 299 mieszk. rzym. kat. wyznania. Za Długosza (Lib. ben I, 264; II, 114) G. należały do par. Chełm i były własnością Jakóba Rozperskiego h. Piłmińczyk. Większa pos. (Stan. Żeliński) wynosi 457 m. n. a. roli, 79 m. łąk i ogr., 14 m. past. i 4 m. lasu; mniejsza posiadł. 189 m. roli, 27 m. łąk i ogr. i 11 m. pastw. Z posiadłością większą jest połączona gorzelnia, nie prowadzona fabrycznie, ale w celu podniesienia uprawy roli. Grunta żyzne, drewno, nawozy, torf, chmielarnia, projekt papierni.

Mac.

HERB GMINY! Pierwsze propozycje

Sesje

W dniu 29 listy XVII wyjazd do scowości Stani Zasadniczym t przyjęcia prow 1992 rok, oraz cyjnych i gospo. Tematem szero sprawy związa na gospodarze w Kłaju. Wyjaś Przewodnicząc opowiedzieli si społeczeństwa i GOPS, jak równ z samorządami uchwała o cofni decyzji adminis GOPS. 30 grudnia 1991 Rady Gminy. Se sumowujący dzi lych Komisji Ra wadzony w porz GOPS. Przewo że od początku l uchwał. Praca R zaangażowanie. Informacji o dzi B. Prochwicz. P godzin wokół te na wniosek jedn czasu zajęcia od przez organ nad było podjęcie uc dań z działalnoś

Zarząd

W miesiącu grud posiedzenia Zar analizowano spr — działalność G — porozumienia ujęcie wody w D — porozumienia Parku Krajobraz Niepołomickiej, — obsadzenie sta szkoła w Dąbrow Tematem dyskusj alizacją inwestycji w gminie, jak tyczne bezpośred wiele pism i poda du.

dokończenie ze

ny w poczet członk Janem St. Bystror wskim. Warto doda czył wówczas prof. mienione są nazw wskiego, J.Ossowski.

Od tej pory aż matycznie uczestnik na których bądź sa cenentów przedsta biegał o ich publikac Umiejętności.

Ostatnie dziesi Świętka okresem nie cy naukowo — bad organizacyjnej. Z jej powstał Krakowski

Biznes Klub Gminy Kłaj

Na początku listopada odbyło się spotkanie Wójta z podmiotami gospodarczymi działającymi na terenie gminy. Podstawowym tematem była sprawa odpisów podatkowych na cele społeczne w gminie, oraz związane z tym ulgi dla prowadzących działalność gospodarczą.

W trakcie spotkania zaproponowano utworzenie klubu bądź stowarzyszenia podmiotów gospodarczych, działających na terenie gminy. Wybrano 5 osobowy Komitet Założycielski, który miał się zająć sprecyzowaniem zasad działania organizacji, oraz zwołanie Zebrania Założycielskiego.

21 listopada odbyło się pierwsze spotkanie Komitetu Założycielskiego, na którym stwierdzono że najwłaściwszą formą działalności będzie zrzeszenie się w „Klubie”. Dokonano wyboru nazwy która brzmi „BIZNES KLUB – GMINY KŁAJ”, oraz omówiono treść Regulaminu Klubu. 12 grudnia Komitet Założycielski, zaaprobował Regulamin i postanowił zwołać I Ogólne Zebranie Członków „Biznes Klubu – Gminy Kłaj” na dzień 12 stycznia 1992 r.

Na spotkanie zorganizowane przez Komitet Założycielski i Wójta Gminy przybyło 65 osób. Zaproszono również specjalistów z zakresu prawa skarbowego i spraw podatkowych ze Spółki opolskiej. O godz. 14.30. Gospodarz Gminy przywitał wszystkich zebranych zapraszając do prezydium przew. Rady Gminy p. Kołosa Mariana, przew. Komitetu Założycielskiego p. Adama Siemadaj. Prowadzącym zebranie z funkcji wstępnej był p. Adam Siemadaj, który przedłożył program zebrania założycielskiego przedstawił zebranych cel i potrzebę założenia Klubu, oraz w oparciu o regulamin wstępny zasady działalności i struktury Biznes Klubu. Z regulaminu wynika że Klub powstaje na zasadzie dobrowolności Klub tworzy się z potrzeby wewnętrznej każdego podmiotu i jest oczekiwany. Istotnym wypełnieniem punktu programu była dyskusja nad proponowanym regulaminem. Jak widać było regulamin jest elitarnym i zawiera w sobie najbardziej potrzebne i twórcze elementy obliczone na optymalne działania i podejmowanie operatywnych decyzji na rzecz społeczeństwa a przede wszystkim na rzecz wspólnoty interesów przedsiębiorstw zrzeszonych w Klubie. Przybyli uczestnicy, generalnie poparli dając temu wyraz w pytaniach świadczących na rzecz akceptacji i, potrzebę łączności wszystkich podmiotów gospodarczych na rzecz zrzeszenia elity Biznes Klubu. Po wyjaśnieniach tematycznych przez p. Wójta, p. Siemadaj i pana Krocza przystąpiono do dyskusji nad składkami miesięcznymi oraz jednorazowym wpisowym. Ostatecznie zebranie zatwierdziło:

- a/ wpisowe – 100. 000.
- b/ składka – 30. 000.

Sprawozdanie Komitetu telefonizacji Gminy Kłaj

Podsumowując prace i jej efekty Społecznego Komitetu Telefonizacji Gminy Kłaj za rok 1991 należy wspomnieć i uporządkować pewne fakty z prac w/w Komitetu. Zadanie postawione przed Komitetem to rozbudowa centrali i sieci na terenie Gminy. Napór Obywateli gminy na zakładanie nowych telefonów był bardzo duży a pojemność istniejącej centrali i linii wykorzystana w pełni.

Na przełomie czerwca i lipca zaistniała realna szansa zakupu centrali od kontrahenta zagranicznego typ ARF –102–2000 NN. Rozmowy wstępne w tej sprawie były pomyślne co upoważniło Komitet wraz z Zarządem Gminy do rozmów z Dyrekcją wojewódzką PPTiT w temacie realizacji inwestycji rozbudowy łączności na terenie całej Gminy. W wyniku tych rozmów oraz przeprowadzenia zebrań wiejskich, gdzie utworzono Komitety Wiejskie telefonizacji i rozpoznania liczby uczestników i wysłuchaniu przedstawicielej Dyrekcji Poczty, sprawa stała się realna i aktualna. Do inwestycji przystąpiło 400 członków we wsiach Kłaj, Szarów, Dąbrowa, Targowisko, Łęzkowice, Grodkowice. W dniu 19 lipca Gminny Komitet Telefonizacji przy udziale i poparciu gminy podpisał porozumienie z Dyrekcją Wojewódzką w Krakowie i musiał przyjąć dość wygórowane warunki techniczne postawione przez Dyrekcję Poczty tj. zainstalowanie w/w wymienionej centrali i uruchomienie całej inwestycji ze środków Komitetu, gdyż Dyrekcja nie dysponowała żadnymi środkami ani na inwestycję ani na remont istniejącej sieci. Dnia 12 sierpnia w Urzędzie Gminy wszyscy zebrani członkowie Komitetu gminnego i Komitetów wiejskich przy udziale Wójta i zastępcy podpisali kontrakt z Obywatelom duńskim panem Henrykiem Paluchem na zakup centrali typ ATF 102 na 2000 NN za kwotę 100. 000 dolarów płatne w 2 ratach pierwsza do końca sierpnia,

druga do końca listopada wg. aktualnego przebiegu w dniu płatności. Po zaplaceniu pierwszej raty Komitet przystąpił niezwłocznie do adaptacji pomieszczenia przeznaczonego na centralę i podpisał umowę zlecenie na montaż i uruchomienie centrali. Brygadą montażową kieruje pan Stanisław Strach i zgodnie z zaawansowaniem prac i na podstawie przedstawionych rachunków po upływie każdego miesiąca Komitet na bieżąco płaci za montaż. Zaawansowanie montażu na koniec roku wyniosło 65%. Równocześnie w sierpniu zawarło umowę na wykonanie dokumentacji technicznej i kosztorysowej przez zespół inż. Oleszkowicza pracownika Biura Projektów w Krakowie, której wartość po zapoznaniu się z terenem i zakresie prac określono na 50. 000. 000. zł. płatne sukcesywnie w miarę spływania dokumentacji. W/w płatności Komitet realizuje na bieżąco. We wrześniu po wykonaniu dokumentacji dotyczących linii kablowych w ilości 35 km. Komitet zamówił kable ziemne w Fibryce Kabli w Ożarowie, zgodnie z zaleceniem Dyrekcji PPTiT. Kable po przywiezieniu zostały ułożone. Linie zakończone są studzienkami i szafami rozdzielczymi. W styczniu 1992 roku zakupiono słupy betonowe w ilości 185 sztuk i złożono po 60 sztuk w Szarowie, Kłaju, Targowisku. Należy wspomnieć o trudnościach jakie miał Komitet w listopadzie 1991 roku. Po zaplaceniu kabli w kwocie 376. 000. 000. zabrakło pieniędzy na drugą ratę za centralę potrzebne było 580. 000. 000. zł. a brakowało 60. 000. 000. zł. W celu uniknięcia dodatkowych płatności za Zwołując Zarząd Gminy dofinansował inwestycję w kwocie 60. 000. 000. i centrala została spłacona.

Bilans wydatków na dzień 15. 01. 1992. r. przedstawia się następująco:

1. 763. 235. 000. złotych

Rozbicie na poszczególne pozycje: zł.

- 1. Centrala 1. 134. 550. 000.
- 2. Montaż centrali 86. 700. 000.
- 3. Kable 376. 000. 000.
- 4. Ułożenie kabli i uzbrojenie

Realizując ustalony program zebrania przystąpiono do wyboru rządu Klubu, Prezesa, oraz Komisji rewizyjnej. Zgłoszono trzy kandydatury na Prezesa, przyjęto zaś jedną w osobie p. Longina Kroc. Do zarządu zaproponowano 8 –miu kandydatów a to:

- 1. Siemadaj Adam
- 2. Średniawa Wiesław
- 3. Orłowska Grażyna
- 4. Iwulski Zbigniew
- 5. Wójtowicz Krzysztof
- 6. Strączek Zbigniew
- 7. Broszkiewicz Andrzej
- 8. Rzepka Małgorzata

ponadto trzech kandydatów do Komisji Rewizyjnej:

- 1. Borucka Halina
- 2. Zabdyr Jerzy
- 3. Kołodziej Marian

Upřednio wybrana komisja przeprowadziła wybory tajne. Podczas pracy Komisji Wójt przedstawił sytuację gospodarczą Gminy i kierunki jej rozwoju, oraz poruszył prawie wszystkie problemy związane z nowymi okolicznościami jakie Gmina ma do pokonania. Praca Komisji dobiegła końca i odczytano następujący protokół:

1. Prezesem Klubu został wybrany p. Longin Kroczek uzyskując głosów przy jednym głosie przeciwnym.

2. Członkami Zarządu zostali wybrani:

- 1. Średniawa Wiesław
- 2. Siemadaj Adam
- 3. Strączek Zbigniew
- 4. Orłowska Grażyna
- 5. Iwulski Stanisław
- 6. Wójtowicz Krzysztof

3. Członkami Komisji Rewizyjnej zostali wybrani:

- 1. Borucka Halina
- 2. Zabdyr Jerzy
- 3. Kołodziej Marian

Po ogłoszeniu wyników głos zabrał p. Prezes Inż. Longin Kroczek dziękując za ogromne zaufanie i zobowiązał się do prowadzenia Klubu Gminy Kłaj.

Zarząd udał się na zebranie funkcyjne gdzie ustalono iż V-ce Prezesem będzie p. Średniawa Wiesław, Sekretarzem Siemadaj Adam, Skarbnikiem p. Strączek Zbigniew. Pani Orłowska Grażyna, p. Iwulski Stanisław, p. Wójtowicz Krzysztof – członkami Zarządu Klubu. Usiło o pierwszy termin spotkania Zarządu.

Grażyna Strączek

szaf 44. 455. 000.

5. Rozbudowa kanalizacji rurami

PVC 10. 000. 000.

6. Dokumentacja tech. 24. 700. 000.

7. Słupy 75. 000. 000.

8. Inne 9. 330. 000.

9. Adaptacja pomieszczenia 2. 500. 000.

W pozycji inne są takie koszty jak: przejazd wynajem dźwigu itp. drobne wydatki.

Koszt całej inwestycji wg. dok. kosztorysowej

wynosi kwotę 3. 600. 000. 000. zł. niemożliwe

komitet ocenia że będzie on niższy ponieważ w

le prac jest i będzie wykonanych społecznie,

zeli zaangażowanie w pracy nie spadnie Kom

ocenia że prace powinny być zakończone

przełomie III/IV kwartału 1992, jeżeli będą na

środki finansowe. Na przełomie roku Kom

wraz z Gminą zawarł spółkę w celu uzyska

kredytu niskoprocentowego w Banku Gospoda

Żywnościowej w Warszawie w kwocie 800. 00

000.. ażeby skończyć inwestycję i nie zamra

wydanych pieniędzy poprzez wydłużenie inwe

tycji. Ustalono wstępne wpłaty od jednego abor

menta 5. 000. 000. miały być zebrane do koń

roku lecz nie udało się tego dokonać, ponie

społeczeństwo ma coraz większe kłopoty finans

we. Do zebrania zostało wg w/w stawki oko

200. 000. 000. zł. Komitet dysponuje obecnie

rachunkach bankowych kwotą 45. 000. 000. zł.

Reasumując wartość Komitetu Telefonizacji G

zwraca się do Zarządu Gminy i Radnych ażeby

1992 rok w swych planach wydatków ujęli poz

cję dofinansowania zadania jakim jest telefiz

cja całej Gminy i dotrzymać słowa wspierania

finansowo tak poważnej i kosztownej inwestycji.

Na koniec nadmienić należy że tak poważna in

westycja prowadzona jest przez Komitet społec

nie, a niektórzy członkowie poświęcają tej prac

wiele czasu ażeby przysłużyć się społeczeństwu

gminy.

Przewodniczącym Komitetu

Telefonizacji Gminy Kłaj

Stanisław Mazurek

Historia budowy wodociągu w Stanisławicach

Historia budowy wodociągu w Stanisławicach.

Wioska Stanisławice należąc jeszcze do Gminy Bochnia wspólnie z sąsiadującą wioską Cikowice przystąpiła do realizacji ambitnego planu budowy wodociągu. W latach 1972-1977 wykonano podkłady geodezyjne i dokumentację dla obu wniosek, którą finansowała Gmina w Bochni. Pechowy dla Stanisławic nowy podział administracyjny rozdzielił Stanisławice i Cikowice. Cikowice pozostały pod Gminą w Bochni w nowo powstałym województwie Tarnowskim. Stanisławice przechodzą pod gminę Kłaj ale pozostają w województwie krakowskim. W 1878 roku Cikowice rozpoczęły budowę wodociągu, proponując o włączenie się Stanisławic do wspólnej inwestycji. Powyższe koncepcje władze wioski przedstawiły byłemu naczelnikowi mgr. Płachcińskiemu i Radzie Gminy w Kłaju. Wystąpiły z prośbą o dofinansowanie czynu społecznego. Z pafeypowanie w latach r. ugu przesyłowego o średnicy 800 mm od stacji uzdatniania wody w Bochni od mostu kolejowego na rzece Rabcie, aby w perspektywie można było podać dostateczną ilość wody dla innych jeszcze wiosek. Decyzja Naczelnika i Rady Gminy była odmowna. Wodociąg miał być wybudowany najpierw w Kłaju a potem w innych wioskach. Cikowice ukończyły budowę w 1979 roku a wraz z nimi tylko kilka gospodarstw Stanisławic sąsiadujących uzyskało wodę. 1980 rok, zmiana naczelnika Gminy Kłaj, niepewna sytuacja w kraju oddaliła marzenia mieszkańców Stanisławic. Ponieważ gmina Kłaj nie uczestniczyła w kosztach rurociągu przesyłowego i zamiast rurociągu o 300 włożono o 150 władze woj. Tarnowskiego nie pozwoliły na podłączenie Stanisławic. Nowy Naczelnik mgr. Drożdż kontynuując poszukiwania wody przez wykonanie odwiertów studni głębinowych na terenie Gminy, a także w Stanisławicach. Jednak uzyskane wyniki były niezadawalające. Wrócił do Kłaju po pięciu lat siedemnaście lat, czyżby marzenia o podpisaniu umowy pomiędzy województwami Tarnowskim a Krakowskim. O parcy-powaniu o kosztach modernizacji stacji uzdatniania wody w Bochni a w zamian za to uzyskania dostatecznej ilości wody dla potrzeb Gminy Kłaj. O powyższych działaniach informował społeczeństwo na zebraniach wiejskich. I tak podczas jednego zebrań w czerwcu 1988 roku w Stanisławicach zaapelował „zakładajcie społeczny komitet budowy wodociągu, a wówczas wspólnymi siłami osiągniemy zamierzony cel”. Z inicjatywy Rądnich. Samorządu Wiejskiego w lipcu 1988 roku powołano 12 osobowy zespół, którego zadaniem było dokonanie szczegółowego rozeznania aktualnych możliwości, aby zawiązując komitet nie wprowadzić po raz następny społeczeństwa w błąd. Wspólne działanie z Naczelnikiem dało gwarancję przystąpienia do realizacji wodociągu, ale pod warunkiem kontynuowania budowy systemem gospodarczym, ponieważ Gmina nie posiadała środków na finansowanie takiej inwestycji. 20 października

1988 roku wybrano Społeczny Komitet Budowy Wodociągu w Stanisławicach.

1/ Przewodniczący - Strach Józef.
2/ Z-ca przew. - Marek Bronisław.
3/ Sekretarz - Kułas Cecylia.
4/ Skarbnik - Grados Janina.
5/ Magazynier - Sadko Franciszek, oraz członkowie: Róg Tadeusz, Chlipalska Aleksandra, Pawłowski Krzysztof, Czekał Aleksander, Kuson Bolesław, Kumor Stanisław, Strach Julian, Szewczyk Bogusław, Nowak Michał, Jawień Karol, Kołodziej Jan, Kurdziel Bronisław, Spyra Maria, Gibala Jan, Stanisław Kazimierz, Malaca Czesław. Członkowie komitetu byli przedstawicielami każdej ulicy, których zadaniem była bieżąca współpraca z mieszkańcami swojego odcinka. Żmudne wyjazdy do różnych Urzędów szybko zaowocowały. W marcu 1989 r. Komitet otrzymał zezwolenie na wykonanie dokumentacji, oraz na przydział wody.

W maju 1989. r. przy pomocy Inż. Jana Świegody - przewodniczącego Gminnej Rady komitet nawiązuje kontakt z Biurem Projektów w Krakowie i zleca wykonanie dokumentacji w trzech etapach.

I - etap na główną magistralę od Raby w Cikowicach do Stanisławic.

II - etap na sieć rozdzielczą do Stanisławic.

III - etap na sięgacze i przyłącza domowe. Komitet nawiązał współpracę z Krakowskim Zarządem Inwestycji Rolnych, widząc że bez ich pomocy realizacja tego przedsięwzięcia jest niemożliwa. W październiku 1989. r. zaproszono na zebranie wiejskie: Naczelnika U G - Pana mgr. Drożdża Dyr. KZiRu - Pana mgr. Dudę Z-ca dyr KZiRu - Pana mgr. Bładę Projektanta - Pana mgr. Litwińskiego. Celem zebrania było udzielenie informacji mieszkańcom o toku postępowania, o orientacyjnym terminie realizacji uzależnionym od przyjęcia warunków przez wszystkich mieszkańców: - podpisaniu oświadczenia o wyrażeniu zgody na przeprowadzenie rurociągu i prowadzeniu robót na jego działce bez odszkodowania, - podpisaniu deklaracji o wstąpieniu na członka i pokryciu niezbędnych kosztów jakie wynikną w toku realizacji, - zobowiązaniu się wykonać roboty ziemne, lub ponieść koszt na sieć długości 30 mb., oraz na przyłączy domowym bez względu na długość. Do końca 1989. r. z dokonywanych wpłat uzyskano kwotę ok. 120 mln. zł. przeznaczając na dokumentację i materiały. Już w styczniu komitet nawiązał kontakt z „GAMRAT” Jasło składając zamówienia, zaraz przystąpił do zwożenia materiałów. W lutym 1990 roku po sondażu różnych wykonawców Komitet wybiera Spółdzielnię

Rzemieśniczo Wielobranżową w Krzeszowicach reprezentowaną przez panów Motlocha i Orskiego. W marcu 1990. r. Komitet analizuje możliwości finansowe, kosztorys przedstawiony przez wykonawcę i podejmuje decyzję mającą na celu obniżyć koszt:

- dokonywać zakupów i przywozu materiałów w własnym zakresie.

- Prowadzić i organizować wykonawstwo robót ziemnych systemem gospodarczym.

- Wykonawcy płacić tylko za pracę montażową i niezbędną.

W kwietniu całą sieć wodociągową podzielono na odcinki przydzielając członkowi komitetu jeden odcinek /około 20 domów/ powierzając mu zadania:

- współpracować z wykonawcą i mieszkańcami.

- organizować i nadzorować roboty ziemne.

- zabezpieczyć wykonawcy niezbędne materiały na plac budowy.

- eliminować występujące konflikty i problemy.

- egzekwować na bieżąco wpłaty ustalone w określonym terminie przez zebranie wiejskie.

15 maja 1990. r. przystąpiono do wytyczenia pierwszego odcinka przez wykonawcę w obecności inspektora nadzoru i odcinkowego. Prace kontynuowano w kilku kierunkach. Jeżeli były problemy na jednym, front robót przenoszono na następny. Każdy wykonany odcinek podlegał próbie wodnej z siecią wodociągową Cikowic, lub dowożonej wozem strażackim. W październiku tegoż roku firma „UNIMEX” przystąpiła do budowy magistrali od Cikowic do Stanisławic. Magistralę i sieć praktycznie ukończono do końca 1990 roku w ilości około 12 km. i woda na nowy rok 1991 popłynęła w rurociąg Stanisławic. Aby usprawnić i przyspieszyć realizację podłączy domowych ustalono z wykonawcą cenę podłącza ryczałtową tj. 150 tys. od przyłącza obejmując zakres wykonania przyłącza do wodomierza, oraz zorganizowano dodatkowe brygady aby przyłącza kontynuować na kilku odcinkach.

18-go maja 1991 roku dokonano poświęcenia i uroczystego przekazania wodociągu do eksploatacji. Tak zorganizowana praca owocowała, koszty inwestycji wynikające z kosztorysu uległy zmniejszeniu o około 50% a opłaty mieszkańców nie przekroczyły 1.5 mln. złotych. Ogółem wykonano 327 podłączy. Żaliezono 49 wyjazdów po materiały z tego: 16 Jasło, 11 Węgierska Górka, 2 Brzeg, pozostałe to: Tarnów, Kraków, Łapczyca.

Bronisław Marek

SZANOWNI CZYTELNICY!

Z przykrością stwierdzamy, że na łamach naszego czasopisma przewrotny chochlik drukarski przemycił wiele błędów i przekreśleń tekstowych, za co serdecznie przepraszamy. Szczególnie prosimy o wybaczenie księdza Stanisława Rapacza za przekreślenie nazwiska.

Dotychczasowy skład tekstu odbywał się metodą trochę „chatupniczą”, co uniemożliwiało korektę tekstu. Mamy nadzieję, że z czasem „SAMODZIELNOŚĆ” będzie udoskonalać swoją formę poligraficzną, a przede wszystkim będzie wychodził naprzeciw oczekiwaniom czytelników. Za wszelkie uwagi składane w redakcji uprzejmie dziękujemy.

Redakcja

Sesje – informacja.

W dniu 29 listopada 1991 roku odbyła się XVII wyjazdowa Sesja Rady Gminy w miejscowości Stanisławice.

Zasadniczym tematem były sprawy dotyczące przyjęcia prowdziorum do projektu budżetu na 1992 rok, oraz podjęcie uchwał w/s organizacyjnych i gospodarczych Gminy.

Tematem szerokiej i burzliwej dyskusji były sprawy związane z przydzieleniem pożyczek na gospodarcze usamodzielnienie przez GOPS w Kłaju. Wyjaśnię w tym zakresie udzielił Przewodniczący Rady i Wójt Gminy. Radni opowiedzieli się za szerszym informowaniem społeczeństwa o takich możliwościach przez GOPS, jak również nawiązaniem współpracy z samorządami wiejskimi. Została podjęta uchwała o cofnięciu uprawnień do wydawania decyzji administracyjnych Kierownikowi GOPS.

30 grudnia 1991 roku odbyła się XVIII sesja Rady Gminy. Sesja ta miała charakter podsumowujący działalność Rady, Zarządu i Stałych Komisji Rady. Jako dodatkowy pkt. wprowadzony w porządek obrad sesji – działalność GOPS. Przewodniczący Rady poinformował, że od początku kadencji zostało podjętych 107 uchwał. Praca Radnych jest pozytywna, duże zaangażowanie.

Informacji o działalności GOPS udzieliła Pani B. Prochwicz. Podjęta dyskusja trwająca kilka godzin wokół tego tematu została przerwana na wniosek jednego z Radnych i oddalona do czasu zajęcia odpowiedniego stanowiska przez organ nadzoru. Następnymi sprawami było podjęcie uchwał, oraz przyjęcie sprawozdań z działalności Komisji.

Zarząd – informacja.

W miesiącu grudniu 1991 roku odbyły się trzy posiedzenia Zarządu Gminy na, których min. analizowano sprawy dotyczące:

- działalność GOPS w Kłaju,
- porozumienia komunalnego z Bochnią – ujęcie wody w Daminianach,
- porozumienia Gminnego w/s utworzenia Parku Krajobrazowego na obszarze Puszczy Niepołomickiej,
- obsadzenie stanowiska dyrektora – przedszkola w Dąbrowie.

Tematem dyskusji były sprawy związane z realizacją inwestycji wodociagowych i kanalizacji w gminie, jak również bieżące sprawy dotyczące bezpośrednio sołectw. Rozpatrzone wiele pism i podań, które wpłynęły do Zarządu.

dokończenie ze str. 1

ny w poczet członków tejże Komisji, równocześnie z Janem St. Bystroniem i Zygmuntem Wierchońskim. Warto dodać, że w posiedzeniu przewodniczył wówczas prof. J. Majer, a wśród obecnych wymienione są nazwiska B. Gustawicza, L. Malinowskiego, J. Ossowskiego, Umińskiego i R. Zawilińskiego.

Od tej pory aż do końca życia Świętek systematycznie uczestniczył w posiedzeniach Komisji, na których bądź sam, bądź za pośrednictwem recenzentów przedstawiał swoje kolejne prace i zabiegał o ich publikację w Wydawnictwach Akademii Umiejętności.

Ostatnie dziesięciolecie XIX w. było w życiu Świętka okresem nie tylko najbardziej owocnej pracy naukowej – badawczej lecz także działalności organizacyjnej. Z jego inicjatywy 3 grudnia 1898 r. powstał Krakowski Oddział Towarzystwa Ludo-

Komu pomaga Opieka Społeczna

Około 15 września Wójt Gminy postanowił wstrzymać udzielanie pożyczek z funduszu pomocy społecznej, do czasu wyjaśnienia regulaminu rozdziału środków.

Niestety okazało się, że kierownik GOPS-u nie jest skłonna do współpracy z Gminą. Zsady i kryteria rozdziału funduszu miały zostać tajemnicą. Oburzenie z powodu ingerencji władz Gminy było tak duże, że poruszono prasę i w „Dzienniku Polskim” ukazał się artykuł oskarżający Wójta o utrudnianie pracy GOPS-u.

Sprawa trafiła na posiedzenie Zarządu. W dalszym ciągu GOPS utrudniał współpracę nie udostępniał przepisów szczegółowych, oraz właściwej dokumentacji.

W między czasie rozgorzała „burza”, gdyż okazało się że zapomogi otrzymały osoby mające bardzo dobre warunki materialne. Wszczęto postępowanie komisji Rewizyjnej działającej przy Radzie Gminy, lecz do Sesji 29 XI nie przedstawiła protokołu swojego działania. O konieczne dokumenty postarano się jednak i w ramach interpellacji Przewodniczący Rady i Wójt Gminy przedstawili bulwersujący materiał o działalności GOPS-u.

Mimo faktów nieprawidłowego rozdziału pieniędzy, co potwierdzono dokumentami nie zajęto jednoznacznej postawy na sesji.

Wniosek o cofnięcie kompetencji dla kierownika GOPS-u i odwołanie ze stanowiska został potraktowany dziwnie. Wynik głosowania 9 do 8/, tylko jednym głosem zaważył o odwołaniu kierownika GOPS-u.

Czyżbyśmy już tak zobojętnieli na fakty nadużyć i afer finansowych, że traktujemy je jako nieodłączny element naszej rzeczywistości, a więc nie warto się temu przeciwstawiać?

Czy wystarczy zpałecz „furtki” w naszym tak niedoskonałym prawdopodobieństwie, aby w majestacie prawa przydzielać pomoc finansową osobom którym wiedznie się całkiem dobrze. Można w świetle tego prawa nie zauważyć naprawdę potrzebujących opieki. Czy jednak nie nadszedł wreszcie czas, aby osoby na stanowiskach czuły odpowiedzialność moralną za podejmowane decyzje.

Z. W.

znawczego, a pierwszą prezesurę objął w nim właśnie sam inicjator.

Ogłoszenie drukiem „Ludu Nadrabskiego” oraz „Zwyczajów prawnych i pojęć ludu nadrabskiego” wywołało w środowisku naukowym falę żywej krytyki, zarówno pozytywnej, jak też surowej, ogłoszonej przez kilku wybitnych recenzentów w różnych ówczesnych czasopiśmie. Jak wynika ze wspomnień córki, właśnie za te dwie prace otrzymał Świętek II nagrodę w roku 1898 na Konkursie Literackim im. Kochmana we Lwowie.

Obok pozycji drukowanych przez Akademię Umiejętności kilka mniejszych prac Świętka o charakterze przyręcznikarskim, oraz recenzji i wypowiedzi polemicznych ukazało się w latach 1899–1905 na łamach „Ludu”. Opublikowany został również w pracy zbiorowej jego odczyt „O dotychczasowych badaniach nad wierzeniami ludu polskiego i postulatami na przyszłość”, wygłoszony w 1900 roku na III Zjeździe Historyków Polskich.

Można przypuszczać że dorobek Świętka byłby jeszcze pokazniejszy gdyby nie fakt, że przez całe swoje niezwykle pracowite życie musiał się borykać z trudnościami materialnymi. Poszukiwania ludoznawcze pochłaniały mu bowiem nie tylko cały wolny od pracy zarobkowej czas, lecz także pociągały za sobą wydatki, którym jako skromny urzędnik kolei państwowych nie mógł poddać. Ślady tych trudności można odnaleźć wertując dawne protokoły z posiedzeń Komisji Antropologicznej AU, na których autor „Ludu nadrabskiego” występował z prośbami bądź o zasiłek na wycieczkę etnograficzną, bądź o przyznanie wyższego honorarium autorskiego „podług najwyższej normy” za prace ogłaszane w „Sprawozdaniach z posiedzeń komisji”.

Z początkiem bieżącego stulecia, z przyczyn których już nie sposób obecnie jednoznacznie określić, zaznaczył się konflikt między Świętkiem a Zarządem Komisji Antropologicznej AU. Rękopis jego kolejnej pracy zatytułowanej „Przeżytki zebrane w latach 1891–1903 wśród ludu polskiego w Galicji”, pierwotnie przeznaczony do druku w pierwszym dziesięcioleciu XX wieku, nigdy nie został opublikowany. Zdaniem córki Świętka stało się tak „.../ wskutek różnych machinacji nieżyczliwych autorowi

jednostek”. Tak czy inaczej w roku 1914 Świętek wycofał rękopis tej pracy, a jej dzieje „pamiętkę dla rodziny” opisał w artykule „Ad memoriam”. Wtedy rozgorczył stwarzanymi trudnościami i urażony w swej ambicji przez dłuższy czas zaprzestał opracowywania zebranych uprzednio materiałów ludoznawczych. Materiały te pochodziły z długoletnich badań, jakie przy współpracy ze „Światłem Włoscinem” samoukiem Józefem Oleksikiem prowadził na terenie Brzozowej i okolicznych wsi koło Zakliczyna nad Dunajcem /w obrębie obecnego województwa tarnowskiego/. Do porzuconej pracy powrócił dopiero z momentem przejścia na emeryturę w 1923 roku poświęcając jej za to bez reszty ostatnie trzy lata życia. Nie zdołał już jednak tej pracy ukończyć.

Jan Świętek zmarł nagle dnia 3 czerwca 1926 roku. W przeddzień śmierci rozpoczął pisanie kolejnego akapitu w rozdziale „Zwyczaj i pojęcia prawne”, zatytułowanego „Sądy boskie”. Akapit ten urywa się po kilku zaledwie wierszach...

19 czerwca 1926 roku na posiedzeniu komisji Etnograficznej PAU przewodniczący Seweryn Udziela poświęcił „wspomnienie pośmiertne pamięci Jana Świętka – członka Komisji Etnograficznej i długoletniego członka Komisji Antropologicznej /.../, a obecni oddali hołd pamięci zmarłego.

Jak gdyby przeczuwając, że może zabraknąć mu czasu na ukończenie i poprawienie monografii „Brzozowej...”, na dwa miesiące przed śmiercią Świętek spisał swoje „życzenia i zarządzenia” odnośnie do tej pracy. Wynika z nich, że jako autor wyjątkowo skrupulatny i mający względem samego siebie surowe wymagania, widział jasno wiele jeszcze mankamentów i niedociągnięć rękopisu.

„Samodzielność” Miesięcznik
Informacyjno Ogłoszeniowy Gminy Kłaj
Wydawca – Rada Gminy Kłaj
Redaguje Społeczny Zespół Redakcyjny w składzie:
Grażyna Strączek, Adam
Kociulek, Dionizy Kołodziejczyk
Skład: PRIMAR S.C. 012/21-75-91
Druk – „CRIBRO” Poligraficzna Agencja Reklamowa
Wydawnicza, Szarów 298,
Adres Redakcji: Szarów 298, 32-014
Brzezine, tel. Redakcyjny Kłaj 84-15-83
Nakład 500 egzemplarzy + 10